

Gældende formulering.

formodning om at lide af kønssygdom; som endnu frembyder smittefare, ved samleje har udsat ægtefællen for smitte, medmindre ægtefællen med kundskab om smittefaren frivillig lod sig udsætte for den.

Sagen må anlægges inden 6 måneder efter, at ægtefællen er blevet vidende om, at han er blevet udsat for smitte, og kan, hvis ægtefællen ikke er blevet smittet, ikke anlægges, når sygdommen ikke mere frembyder smittefare.

§ 61. Et ægteskab bliver efter påstand af den ene ægtefælle at opløse ved dom, når den anden har stræbt sagsøgeren efter livet eller har gjort sig skyldig i mishandling af denne.

Sagen må anlægges inden 6 måneder efter, at ægtefællen er blevet vidende om handlingen og senest 3 år efter, at den er begået.

§ 62. Et ægteskab bliver efter påstand af den ene ægtefælle at opløse ved dom, når den anden ægtefælle af en dansk domstol er idømt straf af fængsel i 2 år eller derover eller dømt til indsættelse i arbejds- eller sikkerhedsforvaring, medmindre ægtefællen frivilligt har medvirket til den straffbare handling eller har samtykket i den. Hvis sådan straffedom er afsagt af udenlandsk domstol, kan retten under hensyn til beskaffenheden af den begåede forbrydelse og de øvrige foreliggende omstændigheder tillægge denne dom samme retsvirkning som en dansk dom.

Sagen må anlægges inden 6 måneder efter, at ægtefællen er blevet vidende om domfældelsen, og senest inden 3 år efter dommens afsigelse.

§ 63. Et ægteskab bliver efter påstand af den ene ægtefælle at opløse ved dom, når den anden ægtefælle lider af sådan sindsygd, at fortsættelsen af ægteskabet ikke bør fordres, og sygdommen under ægteskabet mindst har varet i de sidste 3 år, uden at der er rimelig udsigt til varig helbredelse.

Forslaget.

endnu frembyder smittefare, ved samleje har udsat ægtefællen for smitte. Skilsmisse kan dog ikke kræves, hvis ægtefællen med kundskab om smittefaren frivilligt lod sig udsætte for den.

Stk. 2. Sag må anlægges eller ansøgning om bevilling indgives inden 6 måneder efter, at ægtefællen er blevet vidende om, at han er blevet udsat for smitte, og, hvis ægtefællen ikke er blevet smittet, inden sygdommen er ophørt med at frembyde smittefare.

§ 43. En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle har stræbt ham efter livet eller gjort sig skyldig i mishandling af ham eller børnene.

Stk. 2. Sag må anlægges eller ansøgning om bevilling indgives inden 1 år efter, at ægtefællen er blevet vidende om handlingen, og inden 3 år efter, at den er begået.

§ 44. En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle af en dansk domstol er idømt straf af fængsel i 2 år eller derover eller dømt til indsættelse i arbejds- eller sikkerhedsforvaring eller forvaringsanstalt. Dette gælder dog ikke, hvis ægtefællen frivilligt har medvirket til den straffbare handling eller samtykket i den. Hvis en sådan straffedom er afsagt af en udenlandsk domstol, kan der under hensyn til beskaffenheden af de begåede forbrydelser og de øvrige omstændigheder tillægges dommen samme retsvirkning som en dansk dom.

Stk. 2. Sag må anlægges eller ansøgning om bevilling indgives inden 1 år efter, at ægtefællen er blevet vidende om domfældelsen, og inden 3 år efter dommens afsigelse.

§ 45. En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle lider af sådan sindsygd, at fortsættelsen af ægteskabet ikke bør fordres, og sygdommen under ægteskabet har varet i de sidste 3 år. Såfremt særlige grunde taler herfor, kan skilsmisse dog gives, selv om sygdommen har varet i mindre end 3 år.